

Universitetsbiblioteket
Brosing Box 27

Sagen, Lyder

Choral

ved

Taleren og Digteren

Jonas Meins

✕
Tordefærd,

den 5te December 1827,

Bergen.

Trykt hos Chr. Dahl, N. S.

Met: Hvo veed, hvor nær mig er min Ende.

En sjelden Mand blev her begravet,
En Mand i ædleste Forstand,
Med Aand og Hjerter hoibegavet,
En Hæder for sit Fædreland;
Thi stille sig ved Graven hen
Med festlig Alvor Norges Mænd.

I Tempel's Bue naar han talte,
Sels Lasten da forlod sin Vej;
Da Dogntroe Manges Stemme qvalte,
Fornægted' han sin Mester ei;
Thi glipped ei, da Hjertet brast,
Hans Troes; Anker klippestast.

Som Ekfald sit Norrig han monn' hædre,
Dets Tolk i selve Kongeborg;
En Son det aldrig havde bedre,
Dets Fryd var hans, og hans dets Sorg.
Thi pryder Klippens Egesløv
Nu Digterharpen paa hans Stov.

Han søgte Dyds og Kundskabs Veie,
Ei dem, som sig til Lykken snoe;
Thi var ei Guldet i hans Cie,
Men i hans Hjerte himmelsk Røe.
Hans ædle Bryst den Orden bar,
Som Dyd selv under Hjalter har.

Hans Færd det indre Værd betegned,
Fævn, redelig og hjertensgod,
Dog frygtelig, saa Funthed blegned,
Daar rustet med sit Skjold han stod;
For ingen Priis han det bortgav,
Thi smykker Sandheds Skjold hans Brav.

Fortrolig selv med Livets Smerte,
I Modgang venneskæl og ømt
Hver Broder fandt hans aabne Hjerter;
Ja, Ven han var foruden Skæmt;
Thi triller Benner's Laare heed,
Du, Ædling! paa dit Hvilested.

Din Harpes Gjenklang er tilbage,
Der finde vi din Aand igjen;
Den skal os i dit Sted ledsage
Til vi omfavne Dig, o Ven!
Tak — Tak for Alt, venlige Sjel!
Og nu et ømt Farvel, — Farvel!

Sagen.

